

La Banda Municipal de Barcelona ret homenatge a les víctimes del coronavirus

***El cant dels ocells*, potser l'obra més emblemàtica i emotiva del patrimoni musical català, tornarà a sonar aquest vespre, interpretada per la Banda Municipal de Barcelona, just quan acabi l'acte quotidià dels aplaudiments. Ho farà a través dels comptes de L'Auditori a les xarxes socials i serà el particular homenatge de la formació a totes les persones que s'estan veient afectades per la COVID-19.**

Amb aquesta peça de gran càrrega simbòlica, la Banda Municipal també vol oferir a la ciutadania un avançament del seu nou treball discogràfic, *Nascuts a Barcelona*, un disc en format digital que es presentarà d'aquí a poques setmanes i que, al mateix temps, estrenarà el nou segell discogràfic de L'Auditori, un projecte encara pendent de presentació però que permetrà a la institució musical la gravació i difusió en línia del treball dels seus cossos estables.

L'àlbum, el primer sota la batuta del nou titular de la formació, José Rafael Pascual Vilaplana, es centra en obres dels compositors Carles Suriñach i Wrokona (1915-1997) i Miguel Asins Arbó (1916-1996), de les quals s'ha extret aquest arranament d'*El cant dels ocells* que es podrà escoltar en *streaming* a les 20.15 hores.

"Per a mi era molt important el programa del meu primer disc com a titular i per això vaig voler fer una aposta per dos autors pels quals tinc una gran predilecció personal, no només per la qualitat de la seva música, sinó també per la seva aportació al desenvolupament d'un repertori modern per a banda", assegura José Rafael Pascual Vilaplana.

Tot i que els camins d'aquests dos compositors mai van arribar a encreuar-se, diferents punts de coincidència els acosten. Ambdós van néixer a

Barcelona amb només un any de diferència i també van morir amb el mateix interval de temps. La vida dels dos, però, va transcórrer lluny de Catalunya. Alumne de composició del mestre Enric Morera, Carles Suriñach va completar la seva formació a Alemanya i, posteriorment, traslladà la seva residència a París. A la dècada dels anys cinquanta es va establir als Estats Units, on va desenvolupar una important carrera com a compositor de ballet treballant amb la coreògrafa Martha Graham. Fill de pares valencians, Asins Arbó va néixer a Barcelona, però la seva trajectòria professional va transcórrer fonamentalment a València i a Madrid, on va adquirir una gran notorietat com a compositor de música cinematogràfica.

El més important, però, és que tant l'un com l'altre van dedicar part de la seva producció musical al món bandístic, tot compartint un mateix concepte modern i innovador del que havia de ser una orquestra de vent i percussió. *"Ambdós tenien clar que les bandes havien de buscar el seu propi camí sense comparar-se amb les orquestres, i això és el que van voler expressar amb les seves obres, en les quals van saber extreure tot el potencial tímbric d'aquest instrument"*, assenyala el director.

La gravació, que es va dur a terme el juliol passat, recull quatre temes de Suriñach i dos d'Asins Arbó. Del primer s'han enregistrat dues obres de clara inspiració flamenca, les suites per a banda *Ritmo jondo* (1967) i *Sinfonietta flamenca* (1971), a més de *Soleriana* (1972), un tema basat en el cèlebre *Fandango* del pare Martín i Soler, i *Memories of and old zarzuela* (1987), *"una revisió del gènere a partir de les melodies d'El barberillo de Lavapiés d'Asenjo Barbieri, però donant-hi una visió contemporània"*, explica el director.

D'Asins Arbó, per la seva banda, s'han escollit *Viejos aires de la vieja España* (1972), *"una obra en què l'autor desenvolupa tota la paleta cromàtica de la banda"* i que es va fer creditora del Premi Maestro Villa de composició, i la suite *Vuit cançons populars catalanes* (1975), de la qual s'ha extret aquesta versió d'*El cant dels ocells*. La partitura inclou també els arranjaments per a banda de *La filadora*, *Muntanyes del Canigó*, *La pastoreta*, *El mariner*, *Fum, fum, fum*, *Les ninetes i el rossinyol* i *Els tres tambors*.

"Es una música meravellosa que malauradament no coneixem. En el cas de les Cançons populars catalanes, per exemple, hem hagut de treballar amb partitures manuscrites que ens ha facilitat la família", assenyala Pascual Vilaplana, que considera també que en aquestes obres ambdós autors *"fan un treball de recuperació de patrimoni, però no per fer una còpia del passat, sinó per aportar una visió moderna i renovadora"*. Com a titular de la Banda Municipal, Pascual Vilaplana considera prioritari treballar el repertori original per a aquest instrument, tant l'històric com el de creació present, *"perquè*

és molt important que la societat entengui la banda des d'una perspectiva artística actual".

Amb aquest nou treball, la Banda Municipal pràcticament clou una temporada 2019-20, dissortadament interrompuda per la pandèmia de la COVID-19. *"És molt difícil dir el que passarà els propers mesos perquè tot va canviant dia per dia. En aquests moments estem treballant des de casa i els músics enregistren vídeos que comparteixen a través d'internet. També estem preparant un vídeo col·lectiu d'una composició meua i el juliol està previst enregistrar un segon disc, però ja veurem què passa",* avança el músic.

Amb la temporada 2020-21 encara pendent de presentació, Pascual Vilaplana assegura que ja té perfilat un pla B en cas que algun dels futurs projectes no es pugui dur a terme. D'altra banda, el director també reflexiona sobre quin serà la feina que caldrà fer quan el col·lectiu torni a retrobar-se presencialment. *"És evident que caldrà fer un treball de recuperació del fet de tocar junts i que ens haurem de posar les piles per tornar al nivell de sonoritat, de cohesió, que teníem abans. Però el més important ara és que tothom està bé i no hem de lamentar cap incident amb ningú. Tothom està bé",* s'alegra el director, que també aprofita aquests dies per reflexionar sobre *La vida confinada* al seu web (<https://www.pascualvilaplana.com/>).

Imatge destacada: (c) Ricardo Ríos Visual Art.